

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG "SOKOLSKO SELO"

Čuvajte
Jugoslaviju!

Izlaže svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 1 marta 1935
God. VI — Broj 10

T. G. Masarik

Povodom 85-godišnjice njegova života

Sedi predsednik bratske Češkoslovačke Republike, naš sokolski brat T. G. Masarik, navršava dne 7. o. m. 85. godišnjicu svoga života.

Njegova otadžbina, koja nam je dala Tirša, osnivača Sokolstva, u dućkom poštovanju klanja se veličinom svog prvog predsjednika, čestitajući ovaj jubilej svome državnemu poglavaru, koji je ustanovio slobodnu Češkoslovačku Republiku i čiju sudbinu vodi putem razvoja, ukazujući joj svojom rečju, svojim životom i svojim delom vratu budućnosti.

Ova vrata budućnosti otvaraju dva kluča: rad i poštenje. To nam govori Masarikov život od njegovih mlađenачkih godina sve do dana danasnjega.

Rad je izraz intelektualnih i fizičkih sila pojedinca, koji je te svoje sile posvetio koristi zajednice i narodne celine. Poštenje je pak onaj regulator, koji taj rad usmerjuje od egoističnih instinkta u široki tok općeg narodnog i državnog života. Samo na takvoj moralnoj osnovi podigao se je Masarik od kovačkog čekića do vode svoga naroda, od profesorske katedre do poglavara samostalne i slobodne države.

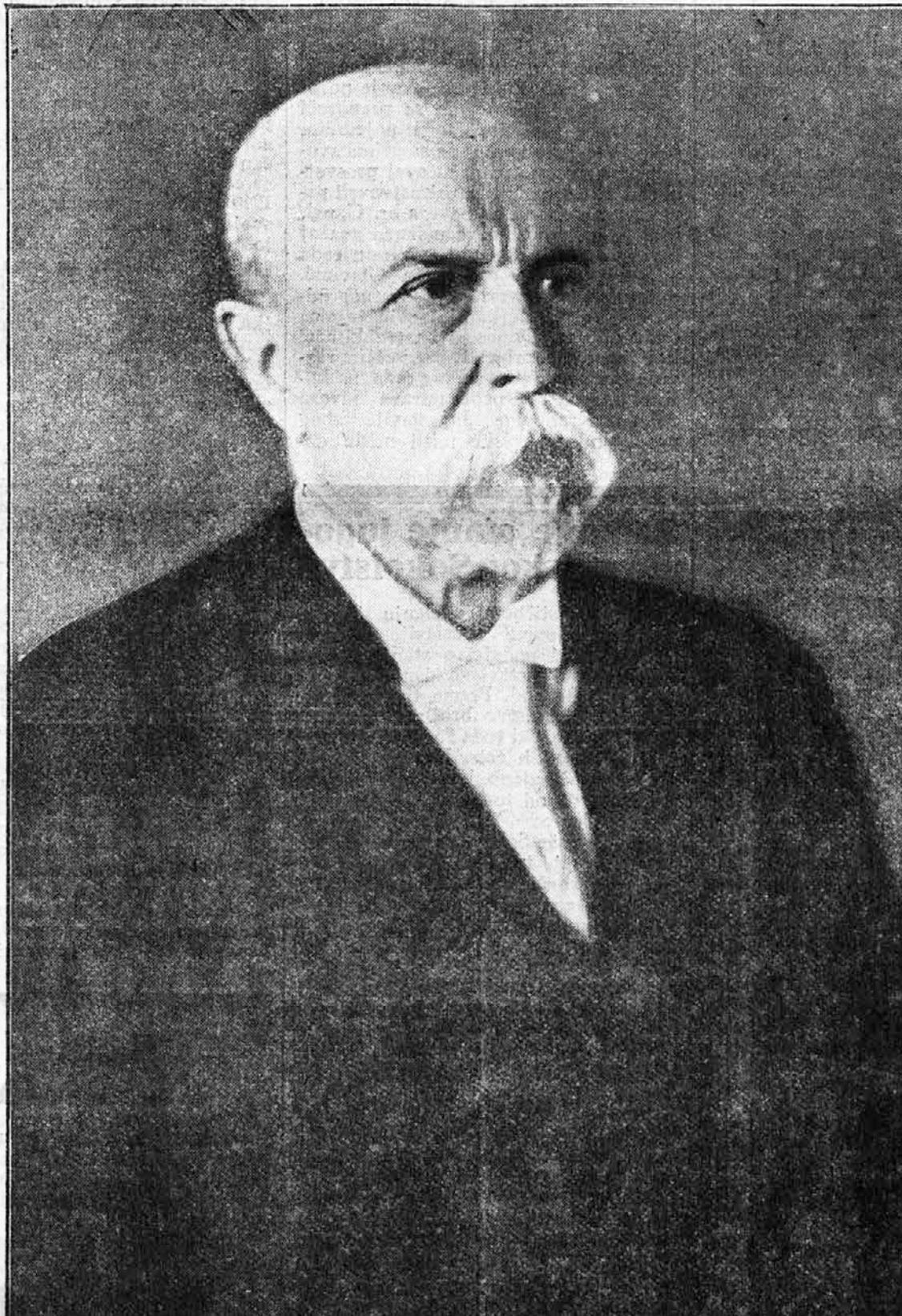
To je tako jedinstven put, da se tome izvanrednom mužu u novoj istoči svih naroda sveta s poštovanjem klanja sve čovečanstvo, koje je upoznalo Masarika njegovom radu i koje se divi uspesima njegovih ogromnih napora. U njemu gledaju njegovi zemljaci, jednu od najjačih ličnosti svetske istorije, a tome se pridružuju i svi kulturni narodi.

Problemi, koji kreću i potresaju svet, nisu ga samo zanimali kao učenjaka, da bi ih proučavao u svojoj knjižnici, odelen od sveta i zadubljen u svoje knjige; kao praktičan filozof Masarik je imao uvek čvrste i stalne veze sa životom i zato se upliv njegovog filozofskog delovanja pozna u svemu životu naroda: on je kao realist filozof svoju nauku kao idealist državnik aplicirao na moralni i stvarni (fizički) život svoga naroda. I svi njegovi mnogobrojni daci, koji su se koristili vrelom njegovog dubokog i jasnog znanja, kada im je predavao u Beču i u Pragu, ne mogu zaboraviti tog svog profesora. Oni znaju, kako ih je učio Masarik: Iskoristiti sve tekovine istraživanja znanosti i spoznanja — to mora da bude gospodina naše narodne prakse. Tako je već zapravo Palacki predstavljao praktično narodno nastavljanje. To znači, iskoristiti sva praktična znanja, prirodnih i filozofskih nauka, dakle ne možda samo tehnike, higijene, već isto tako i pedagogike i didaktike — t. j. školstva — i konačno politike u najširem smislu za narodnu praksu. («Česká otáska»).

Nije čudo, da je takvog muža — čije je ime prodrlo u široki svet — dne 15. oktobra 1915. godine u kraljevskom institutu za slovenske nauke na univerzitetu u Londonu pozdravio sam predsednik Eskvit, rekavši, da ga pozdravlja u Londonu kao učitelja, čiji se upliv njegovih sila i njegove učenosti oseća u svemu slovenskom svetu, a također i kao muža, čijim ličnim svojstvima, poštenu hrabrosti i snazi rado izražava poštovanje. »... Pre svega, — nastavio je zatim Eskvit, — bore se saveznici za slobodu malih naroda u toj pravcu, da bi bili u budućnosti oslobođeni od tiranije moćnijih suseda i da bi mogli razvijati svoj narodni život...«

Tada je Masarik već stajao u središtu ratnog vihara. Bio je stavio na kočku sudbinu svoju i svoje porodice, i bez pitanja, što će s njim biti, postavio se na čelo boraca za slobodu malih naroda i za ustanovljenje vlastite slobodne češkoslovačke države. U njegovom duhu, koji je bio pun mudrosti i koji je gledao dalekovidno preko svih neizmernih teškoća samo u jedan cilj, koji je imao pred sobom, izoštio se je mač istine, kojim je nesmiljeno viđalo po svim neprijateljima pravde, čvrsto verujući u njenu konačnu pobedu.

Značajno je za Masarika kao mislioča, državnika i čoveka to, što o

*Ne bojte se sunca, vazduha i vode!
Ne bojte se rade, telesno i duševno!
Ne bojte se rade, telesno i duševno!*

T. G. Masaryk.

(Ne bojte se sunca, vazduha i vode! Ne izbegavajte truda, a rado radite telesno i duševno.)

čuvenu pesmu »If« (»Ako«). U toj pesmi pored ostalog kaže Kipling: »Bićeš muž, sine moj, budeš li razborit i odlučan, kada svi oko tebe izgube moć rasudivanja i kada budu svi držali, da ju ti gubiš; bićeš muž, ako budeš verovao sam u sebe, kada budu svi sumnjali u tebe, ali ako budeš umeo dopustiti im da sumnjaju; bićeš muž, ako budeš znao čekati i ako te čekanje ne

ponovo iznova, a da se pri tome ne budeš nikada tužio na svoj gubitak; ako budeš znao prisiliti svoje srce, svoje žive i svoje mišice, da ti služe još dugi i onda kada budu zamorenii, i ako uzdržiš i tada, kada u tebi ne bude više ništa osim Volje, koja im na-reduje — uzdržati! Bićeš muž, ako budeš znao da govorиш s masom, pa da pri tome znadeš kod nje očuvati svoj

Ta pesma visi u okviru na zidu Masarikove radne sobe i kažu da ju je nosio sa sobom kroz sva godišta svetskoga rata.

Tu je prikazan Masarik duševni lik. I svu dubinu svojih misli prenosi Masarik u svoje čine, s kojima preobrazuje kartu Evrope i zarisuje na njoj nove državne tvorevine. Od borca za slobodu duha prelazi do vode

boraca za slobodu naroda. Do toga su ga doveli psihološki važni motivi: zlo i zloba, neprijateljstvo, pašovanje, nasilje, očaj, ljubav prema slobodi, ideali čoveka, koji veruje u uspeh poštene i muževnog rada.

Tako oboružan, očvrsnut, pročišćen i ustajan sam u sebi, traži uporišta, oslonu, savezništva u Rimu, u Švicarskoj, u Francuskoj, Engleskoj, Rusiji, Japanu i u Americi. Stvara, kuje obruč, da ga stisne oko tronožaca, zatirača i krvnika. Gde nađe na Jugoslove, tamo se s njima združuje u jednu jedinstvenu volju i preuzima njihovu stvar za svoju. I već jeseni god. 1914 izriče se Masarik za ujedinjenje Jugoslove. Masarikova je vera izražena bila u rečima: »Verujemo u konačnu победu Slovena i njihovih saveznika. (1915 god.).

U Švicarskoj otvoreno izjavljuje, da se protiv nasilja treba odlučno boriti — a kada treba — također i mačem. A u Rusiji ističe program svog nastojanja, govoreći: »Nije nam dovoljno samo diplomatsko priznanje našega prava; bilo je potrebno dokazati svetu, da centimo svoju slobodu više od svog života!«

Masarik stoji u krugu svojih saradnika i pomagača, među kojima se nalazi dug niz slavnih i svetlih imena: dr. Edvard Beneš, dr. Bijankini, Brjan prof. Deni, dr. Drtina, Lojd Džordž, Gregr, dr. Gregorin, Hinković, Lord Kičener, Klofač, dr. Kramarž, dr. Kramer, Meštrović, Pasić, Pupin, Putnik, Radić, dr. Rašin, dr. Slavik, dr. Smoldaka, Supilo, Samal, dr. Sajner, Stjepanek, Štefanik, Švec, Švehla, Tusar, Udržal, Vesnić, Siton Vetsen, Vilson, dr. Zupanić i dr., sve sama imena, koja su također i kod nas poznata u širokim narodnim slojevima.

Setva je dozorela. I dne 26. oktobra 1918. Masarik je u Filadelfiji pročitao proglašenje o oslobođenju malih naroda, a 21. decembra iste godine Češkoslovačka Republika pozdravila ga je na svome tlu kao svog prvog predsjednika.

Ziveći i radeći po svemu svetu za taj najvišji cilj, Masarik je već u tudi osnovao češkoslovačku vojsku, čiju su jezgru sačinjavale dobrovoljачke legije, a u njima — kao duša i srce — Sokoli. Borac za pravdu poniznenih i potlačenih, Masarik je erpec nepresušnog i nesalomljive snage iz dubine sive apsolutne istinoljubivosti, koja nije poznavala nikakvih obzira i nikakvih zapreka. Da navedem za to samo dva dokaza.

Kada se je radilo o kraljevo-dvorskem i zeleno-gorskom rukopisu, Masarik je svojim znanstvenim autoritetom temeljito oprovrgao njihovu autentičnost te dokazao da su patvorine (1866), kada je bio u Zagrebu, za vreme banovanja zloglasnog Rauha, poveden god. 1909. poznati veleizdajnički proces, koji je postavio na optuženičku klubu 53 Srba, Masarik je, koji je tada bio poslanik u bečkom parlamentu, svojom vlastitom inicijativom odlučno podigao svoj glas protiv tog evropskog pravnog škandala. Doputovao je u Zagreb i u Beograd da prikupi potrebna dokumenta u svrhu obrane optuženika, i tako je 14. i 15. maja 1909. godine u bečkom parlamentu raskrinkao neverodostojnost dokumenata, koje je pribavio sudu plaćenik Nastić. Optuženici bili su doduše osuđeni, ali je viša sudska instanca na pritisak iz Beča osudu poništila i odredila novi sudska postupak. Nastić je sam tada priznao, da je bio plaćen.

Zatim se je odigrao u Beču u decembru 1909. t. zv. Fridjungov proces, koji je bio u neku ruku nastavak zagrebačkog veleizdajničkog procesa, i u kome je igrao žalosnu ulogu austrijski poslanik u Beogradu Fogač sa svojim tajnikom Svetjentohovskim i srpskim agentom Vasićem. U pozadini tog procesa stajao je prestolonaslednik Franjo Ferdinand. U tome procesu Masarik se je sam javio za svedoka te je upravo porazno svedočio protiv Fridjunga. Po nalogu s najvišeg mesta taj su proces zatim obustavili, a s Vasićem obraćunao je sam Beograd.

Zagrebački i bečki proces imali su isti cilj: razbiti srpsko-hrvatsku koaliciju.

(Nastavak na str. 2)

mahova kao mlad zajedno s nama i da se razrađunava na šumadijski način s nekim koji su hteli u to vreme sokolsko ime i delanje izvrgnuti poruži i progona.

Nama mladim Sokolima bio je uzor i primer snage i telesne i što je tad bilo potrebljeno i moralno; jer on je bio mlađ, umetnik, bujan, ali i čedan, pa je zavoleo ono, što je naučio od svojih roditelja i domaćina u svome selu, a to je domaći život. Baš u tome primernom domaćem životu i živovanju mi smo se ponosili našim bratom Ljubom.

Ukoliko smo ga izbliže poznavali mi preratni vežbaci, divili smo mu se, poštivali ga, voleti i isli podražavajući za njim i u sokolskom životu i u životu uopšte, i trudili smo se da budemo kao što je bio on.

A to vreme o kom govorim i po-minjem o našem zajedničkom radu, počinje prema momu znanju od godine 1895, kad je brat Ljuba sa ostalom braćom prednjacima nas učio, poučavao, vežbao, ali razložno i za zdravlje kako telesno, tako i duševno i duhovno. —

No brat Ljuba je i pre našeg po-znanstva vežbao se i vodio i druge još od samog osnutka prvog beogradskog sokolskog društva i od tada, pa dok ga nismo ispratili, on je bio član, i to pravi član.

Pa meni izgleda, da je htio da bude i na onom svetu član, jer je verovao kao dobar hrišćanin, da postoji zagrobni život, i u tome verovanju on je bio i izrazio svoju želu, koja mu je i ispunjena, te su njegovi posmrtni ostatci sahranjeni u potpunu sokolskoj svećanoj odeli.

Ta želja pokojnog brata Ljube pokazala je, da Sokolstvo kod njega nije bilo samo nešto povremeno i za izlaganje da ga vidi sved na povorkama kad se obuče, već stvarno, stalno većito i on želi da se na onome svetu pred našom ranije premišlom braćom Sokolima pojavi toržestveno u svećanoj sokolskoj odeli.

To je ona osobina, koju je brat Ljuba s nasledom od roditelja produžio kroz sokolovanje i istrajno ju doneo ne samo do groba, već ju nosi i dalje u zagrobni život.

Tim i takvim svojim radom brat Ljuba se dostoјno — na ovom svetu — odužio onoj najosnovnijoj osobini Sokolstva, koju imenujemo rečju istrajanost.

Neka je mom prednjaku bratu Ljubi i jednom od prvih mojih sokolskih učitelja hvala na onome, čemu je učio moju ondašnju braću Sokole i mene i davao nam užorit primer, kakov treba da bude istinski Soko.

A za sav taj njegov rad nek mu je svetla uspomena medju nama Sokolima!

Momir Korunović, Beograd.

Brat Ante Brozović — 50-godišnjak

Ne pomaže ništa — i on dolazi na red: peti krst mu pada na led! Pa da mu tom zgodom zavirimo u život i rad, da vidimo, s kim imamo trajnog posla, i s kakvim bratom nas spajaju one nebrojene veze, koje traže od nas i od njega da stojimo jedan uz drugoga iz dana u dan, iz godine u godinu. Brat Tuna je tajnik Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije pa je u samoj prirodi tog njegovog položaja u našem Sokolstvu, da smo povezani s njime u jednu celinu i da imademo pravo i dužnost na ovaj medi njegovog života da ga preispitamo i procenimo.

Brat Ante Brozović,
tajnik Saveza SKJ

Brat Ante Brozović rodio se 4. marta 1885. godine u Zagrebu od oca Ante i majke Marije. Već u ranoj dečinoj dobi roditelji su posvetili svu pažnju njegovom uzgoju, dok je i sam pokazivao veliku bistrinu, pa je već kao 4-godišnji dečarac perfektno čitao i pisao. Ma da dete, rado je čitao i ta mu je odlika ostala kroz čitav život, pa i danas još uvek čita sve bez razlike iz svih oblasti nauka, literature i politike. U tome leži uspeh njegove svestranosti i poznavanja stvari. Knjigu je zavoleo kao dete i knjiga ga od dečinstva prati kroz ceo život do dana današnjeg. Nikada nije žalio troška da nabavi knjigu, pa i u časovima kada mu je mnogo bilo izdavati paru za istu. Tako je vremenom uredio svoju privatnu biblioteku, koja je od velike vrednosti gledom na sadržinu te brojne nekolicinu hiljadu svetaca. I danas mu je najveća radost kada se nade medu svojim knjigama i kada uči i čita.

Za nas Sokole od važnosti je, što brat Tuna imade osobito lepo sokolsko odelenje u svojoj biblioteci. Imade zastupanju svu sokolsku literaturu na svim slovenskim jezicima, a jugoslovenska sokolska literatura, kako predstavna (slovenska, hrvatska i srpska) tako i poratna zastupana je kompletno. Nema ni najmanje štampane sokolske stvarice, koja nije zastupana u njegovoj sokolskoj biblioteci. Možda je to jedina kompletna jugoslovenska sokolska biblioteka u državi.

Osnovnu školu i gimnaziju svršio je brat Tuna u Zagrebu. Maturirao je na tadašnjoj gornjogradskoj gimnaziji, gde su mu bili profesorima najčešćeniji nastavnici. Više puta mi priča, da mu je bio najbolji profesor moj rođak Benigar. Po svršetku gimnazije inskriziono se na pravo na zagrebačkom univerzitetu, a u vremenu poznate dečke emigracije za banovanja bana Rauha upisao se na praški univerzitet.

Već kao dak srednje škole isticao se medu svojim drugovima organizatornim radom, spremavši razne prirede i proslave, a kao dak 4 razreda gimnazije počeo je već saradivati u raznim listovima. Bili su to većim delom razni sastavci za decu (priče i pesmice), koje je štampano u omladinskim listovima. U višoj gimnaziji počeo je pisati i članke u čačkom životu gledom na nacionalnu-političku orijentaciju, pa su ti članici izazvani i u dnevnim političkim listovima. Sam je uređivao dački literarni list »Zora«. Organizovao je dački čitaonicu, koja je bila nakon nekoliko meseci zabranjena. Kao srednjoškolski dak u višim razredima mnogo se je zagrejavao za seljački pokret, pa se sa pokojnim senatom Gmajnerom, svojim školskim drugom, sav predao radu na selu. U dačkim redovima mnogo je propagirao list »Dom« pokojnog profesora Ante Radića, u kome je i sam pisao o prosvetovanju hrvatskog seljaka. Kao dak zalažio je u narod, naročito u sela zagrebačke okolice, gde je održavao predavanja sa sklopom, a održao je i čitav niz analfabetskih tečajeva. Uvek nemirna duha, željan da nešto stvori, razvio se u kasnijem organizatoru i pomagaču svih dačkih akcija.

Priroden smisao za knjigom i poslov sklonuo ga je, da se je odmah posle maturu posvetio žurnalistici. Kao mlađ obični reporter ušao je u redakciju »Hrvatska«, gde je doskora bio napredovao tako, da je postao samostalni redaktor. Njegova velika ljubav do sela i seljaka sklonula ga je, da je preuzeo uz rad u dnevnoj redakciji i uredništvo pučkog teknika »Istina«. Tu je pisao čitav niz članaka o potrebama seljaka i organizovanju sela. Radeci tako sa selom došao je do spoznaje, da je jedini spas našeg seljaka u zadružarstvu. Zato se dao na izučavanje zadružarstva, pa je dapače svršio jedan praktični zadružarski kurs mlekarstva i sirarstva. O tome je i mnogo pisao i propagirao, kako treba po selima naročito organizovati mlekarstvo i sirarske zadruge uz ostale slične privredne zadruge.

Uz ovo bavio se mnogo i socijalnim pitanjima, od kojih je i aktivno učestvovao u radničkom pokretu, pa je kao univerzitetski dak bio tajnikom »Radničke zajednice«, a uredovao je i list »Hrvatski Radnik«, u kome se borio protiv marksističkih ideja, a za prava nacionalnih radnika. Kao takav proveo je sindikalnu organizaciju pojedinih radničkih profesija u Zagrebu, kao krunara, qapančara, sobosklara, čizmarja i rukovodio radničkim strajkovima. Dakovo, nemiran, buntovan u eri austrijske i madžarske, nije nigde izostao gde je to tražila nacionalna potreba. Za ere Kuenove, pa docnije Rauhove i Cuvajevke uvek se našao u prvim redovima borbenе omladine. Zato se i našao često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to mu je navuklo mržnju tadašnjih vlastodržaca, pa je često put u hapsu, a za era Cuvajevke bio je dapače počašćen i kućnom pretragom te pretragom u redakciji lista, gde je bio urednikom. U teškim danima iskušenja naroda od strane tadašnjih austro-ugarskih vlasti bio je korespondent mnogih inostranih listova, u kojima je pod raznim pseudonićima (kao »Abe«, »Etna«, »Borizov«) pisao članke i vesti o hrvatskim priljkama. No to

IZ SAVEZA SKJ.

XII sednica Izvršnog odbora
Saveza SKJ

održana dne 21 februara 1935
u Beogradu

Brat Gangl otvara sednicu i prečlaza na dnevni red, a s razloga jer se naredna sednica neće održati pre 4 marta, smatra svojom bratskom dužnošću da bratu tajniku Brozoviću čestita njegovu 50-godišnjicu.

Brat tajnik zahvaljuje se na toj velikoj pažnji, a čestitkama br. Gangla priključuju se svi prisutni.

Brat Gangl zatim izveštava, da je na predlog prosvetnog odbora Saveza svojedobno bilo zaključeno, da se ovo-godišnja 85-obljetnica rođenja pretdstnika Češkoslovačke Republike, koja pada 7. marta, proslavi u svima našim jedinicama. »Sokolski glasnik« će tom zgodom doneti prigodan članak o životu i radu velikog državnika. Brat Gangl iznosi u glavnim crtama Masarikove zasluge u pomaganju oko osnivanja naše države. Nadalje ističe visoku pažnju, koju je pretdstnik Masarik ukazao i jugoslovenskom Sokolstvu, a što se je osobito videlo prigodom prve svesokolskog sleteta 1930. g. u Beogradu, kada je našemu Savezu poklonio svoj prelazni dar za prvenstvena natecanja. Takvom mužu dužni smo da uvek ukažemo svoje poštovanje, pa je uveren, da će jugoslovensko Sokolstvo shvatiti apel savezne Uprave i nastojati, da u ovoj tužnoj našoj godini ipak na jedan dostonjanstven način iskaže počast mužu, koji je sve nas toliko zadužio.

Brat Paunković je mišljenja, da bi dan Masarikovog rođenja trebalo obeležiti s naše strane i nekim naročitim ličnim kontaktom. Predlože zato, da Uprava Saveza izradi jednu naročitu adresu, u kojoj će biti izražena zahvalnost jugoslovenskog Sokolstva za sve ono, što je Masarik učinio za jugoslovenski narod i da ovu adresu na dan rođenja njemu lično uruče kao delegati Saveza braća Gangl i dr. Belajčić. — Prima se.

Brat Gangl upozorava, da se tokom meseca marta i polovinom aprila imaju održati glavne godišnje skupštine župa. Po dosadanjoj praksi u većini na ove skupštine izaslijali smo savezne delegate, da na licu mesta upoznaju život i rad naših župa. Pita, da li se misli i ove godine ostati kod iste prakse. — Zaključuje se, da se i ove godine na skupštine župa izaslijali delegati, ali da se nastoji da to budu po mogućnosti iz bližnjeg okoliša, kako ne bi to izaslijanje tražilo suvišnih troškova.

Konačno br. Gangl upozorava, da je već određeni termin za glavnu godišnju skupštinu Saveza vrlo nezgodan. U jednu ruku zato, što je nemoguće da se sakupi sav potreben materijal od župa, jer će one još polovicom aprila održavati svoje skupštine, zatim dolaze katolički i pravoslavni uskršnji blagdani, a konačno i sami izbori za narodnu skupštinu. Drži stoga, da se kao jedini pogodni datum ukazuje dan 12. maja o. g., pa zato predlaže, da se glavna godišnja skupština Saveza SKJ održi toga dana. Konzervativno tome, da sva braća referenti savezne Uprave izrade svoje izveštaje neopozivo do konca meseca marta. U vezi s time, a s potrebnim preparatornim radovima za samu skupštinu predlaže, da tok rada bude sledeći: dne 9. maja zbor župskih starešina; 10. maja plenarna sednica savezne Uprave, 11. maja poverljivi sastanak delegata sokolskih župa, a 12. maja glavna godišnja skupština Saveza. — Prima se.

Po tome prelazi se na dnevni red. Zamenik načelnika br. Miroslav Vojnović podnosi izveštaj o smučarskim utakmicama u Banjskoj Bistrici u Češkoslovačkoj, gde je učestvovala naša ekipa i postigla lepe rezultate, i o smučarskim utakmicama Saveza u Škofjoj Loci, gde su učestvovala odelenja češkoslovačke braće i sestara. Nadalje izveštava, da je u vidi što tesnije saradnje između tehničkog odbora Saveza i prosvetnog odbora Saveza, predsednik PO br. Belajčić postao redovnički članom TO Saveza, a načelnik brat Ambrožić članom prosvetnog odbora Saveza. Lepa je pojava unutar našega Sokolstva, da su mnoge župe održale smučarske tečajeve, pa i natjecanja, na kojima je pokazano da se najbolje sile nalaze u smučarskim odeljenjima Sokolstva.

Dodatano na izveštaj brata zamenika načelnika br. Gangl izveštava, da je na saveznim smučarskim utakmicama u Škofjoj Loci zastupao Upravu Saveza. — Kako sam izveštaj tako i izjava brata Gangla prima se do znanja.

U izveštaju gospodarskog otske Saveza gospodar Saveza br. Branko Živković podnosi molbe velikog broja sokolskih jedinica, kojima mole pozajmice ili pomoć za gradnju i dovr-

šenje sokolskih domova. Kako Uprava Saveza nije u stanju da u tom pogledu, radi pomanjkanja potrebnih materijalnih sredstava, momentano izade svim tim molbama u susret, to se one zadržavaju u evidenciji i raspraviće se kad Savez bude imao na raspolažanju potrebnih finansijskih sredstava. Ove molbe podnese u sokolske jedinice: St. Vid nad Ljubljano, Pisarovina, Zagreb — Kantrida, Sremski Karlovci, Kaštel Sućurac, Blato, Brusje, Polzela, Podr. Slatina, Brezovac, Sv. Lovrenčić, na Pohorju, Kustošija — Vrapče, Podlanki, Bankovci, Kuršumlija.

Brat Gangl veli u vezi s time, da je posetio brata ministra za fiz. vasp. dra Avera i da je s njime ponovo razgovarao glede sanacije sokolskih domova. Brat ministar ga je izvestio, da je po tom predmetu razgovarao s g. ministrom finansija i da je ovaj obećao da će čitavo pitanje uzeti u ozbiljno proučavanje.

U nastavku rasprave po izveštaju brata gospodara donašaju se potrebitni zaključci.

Gledom na molbe nekih župa da im se podeli pomoć za nezaposleno članstvo, ovim bratskim župama ima se skrenuti pažnja, da Savez imade u zalihi još veći broj sokolskih srdaca, pa neka ih prodaju župe i dalje i time sebi stvaraju svoj socijalni fond.

Blagajnik Saveza br. Momčilo Branović, iznosi svoj opširani predlog o isplatalama, koje će se imati da vršne teret budžetske g. 1935 i tim svojim predlogom pledira za tehničko preinacjenje sastava budžeta. Jednako i knjigovodstvo Saveza predlaže da se savezni prinosi za narednu godinu razrežu prema stanju 31. decembra, t. j. danom završetka minule godine, a upravna godina Saveza da se računa od 1. januara do 31. decembra.

Po predlogu br. Paunkovića donosi se zaključak, da se celo ovo pitanje otpuće odboru trojice, braći: Paunković, Živkoviću i Branovackom, da oni to pitanje detaljno prouče i donesu konkretan predlog za narednu sednicu.

U ime odbora za sok. čete podnosi referat njegov pretdsednik br. Đura Brzaković, koji izveštava, da se rad u otseku redovno razvija. Naročito lepo uspeva akcija oko pčelarske propagande. Da ta propaganda ne bi pala na teret Saveza, odbor se obratio Ministarstvu poljoprivrede, koje je u tu svrhu odboru dodelilo i izvesnu pomoć. Jednako je lepu pomoć ukazala i tvornica »Batja« u Borovu, koja je pretplatila Jugoslovensku pčelarsku dopisnu školu za 1000 sokolskih društava i četa. Odbor će načiniti raspored, kojim će četama i društvinama pokloniti po primerak dopisne škole.

Nadalje izveštava, da je župa Banja Luka saopštila, da je našu Sokolsku četu u Šljivnu zadesila velika beda tako, da narod ovoga sela, koji i inače živi u oskudici, sada prosto gladuje, pa bi ovoj četi trebalo priskočiti u pomoć na zgodan način. — Zaključuje se, da se ovoj četi pošalje preko župe 5000 kg kukuruza.

Konačno izveštava o sastanku referata sokolskih četa pa veli, da je između saveznog otseka i župe u Mostaru došlo do sporazuma, da se ovaj sastanak održi u danima 24. i 25. marta o. g. u Mostaru. Otsek Saveza za sokolske čete predlaže, da se kao delegati Saveza na ovaj sastanak izaslijalu braća: Dura Brzaković, Drago Živanić, Dimitrije Pavlović i Stevan Žakula. — Prima se.

Za narodno-obrambeni otsek Saveza podneo je izveštaj njegov predstnik br. Riko Fuks, koji je referisao o sastanku referata župskih narodno-obrambenih otsaka, održanom 20. februara kao i uopće o radu i prilikama u narodno-obrambenom pogledu. Ovom sastanku prisustvovalo su po svojim delegatima sve župe, osim župe Vel. Bečkerek i Niš. Na ovom sastanku župskih narodno-obrambenih otsaka zaključeno je, pored ostalog, da se uputi nadležnim mestima jedna naročita spomenica.

Izveštaj brata dra Fuksa odobren je s pohvalom za njegov rad i usvojeni su svi predlozi u vezi s radom ovog otsaka.

Zatim podnosi izveštaj o tekućim poslovima tajnik Saveza br. Brozović, sa temeljem tog izveštaja donose zaključci među kojima:

1) da se otkupljuju za saveznu biblioteku dva primerka knjige »Viteški Kralj Aleksandar I Ujedinitelj»;

2) prima se do znanja odgođa slet Sokolskih župa na Jadranu, a koji se je slet imao da održi ove godine u Šibeniku;

3) dopis Sok. društva u Njujorku gledje odnosa između Čeha i Poljaka otstupa se br. Ganglu da ga iznese na narednu sednicu pretdstavnstva Saveza slovenskog Sokolstva.

U izveštaju gospodarskog otsaka Saveza gospodar Saveza br. Branko Živković podnosi molbe velikog broja sokolskih jedinica, kojima mole pozajmice ili pomoć za gradnju i dovr-

Revizija članskih legitimacija

Svim bratskim sokolskim župama!

Uprava Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije stalno je primećivala, da se s članskim sokolskim legitimacijama događaju razne zlopotrebe, a naročito da se njima služe u razne svrhe lica, koja uopšte više nisu članovi sokolske organizacije. Savez u vidi svega ovoga, a da spreči daljnje zlopotrebe, odredio je i reviziju društvenih legitimacija. Međutim praksom konstatovalo se, da se od izveznih lica i ovaj postupak izigravao. Zato se Uprava Saveza našla ponukanom da doneše rešenje prema kome se imade na jedinstveni način u celom Savezu SKJ izvršiti revizija članskih legitimacija.

Premda tome rešenju imaju se u buduću izdavati članske legitimacije na sledeći način:

1) da se fotografija posednika legitimacije s koricom legitimacije, u koju je fotografija umetnuta, produbi prstenom i na taj način učvrsti; (onako kao što je očica pričvršćena na cipelj);

2) da se na fotografiju posednika legitimacije otisne žig društva;

3) da se na poslednjoj strani legitimacije pod opaskom »Primetbe društva« stavi: Uprava Sokolskog društva ..... potvrđuje, da ova legitimacija, glaseća na brata — sestraru ..... imade punu važnost.

Legitimacija je bez svake važnosti u slučaju, da nije potvrđena uplata članarine za poslednja tri meseca.

Tajnik: Starešina:

Statističar:
(Žig jedinice)

4) da jedinica članu koji istupa ili je iz jedinice isključen oduzme legitimaciju i s odjavom dotičnog člana do stavi oduzetu legitimaciju župi;

5) da se u župi na kartotečnom listu posednika legitimacija ubeleži, kada mu je sa strane društva legitimacija izdana.

Obratovanje:

Pod 1) Dosada su fotografije većim delom bile u određeni prostor umetnute ili nalepljene. To je omogućavalo menjanje fotografije između posednika legitimacije i osobe koja nije član sokolske organizacije, ili člana koji još nije stekao pravo na legitimaciju. Kada je fotografija s koricom u koju je umetnuta produbljena prstenom, onda je menjanje fotografije nemoguće provesti.

Pod 2) Da se žig jedinice otisne na fotografiju posednika legitimacije potrebno je radi toga, jer time na neki način jedinica legalizira da je vlasnik legitimacije doista onaj čija je fotografija umetnuta u istu. Konačno računajući se sokolskom sveštu i savesnošću funkcioničara sokolske jedinice isključeno je da bi on činio zloupotrebu da udara jedinčini žig na neodgovarajuću fotografiju. Pojedincima pak na taj način biće onemogućena izmena fotografije, jer ne mogu doći do društvenog žiga.

Pod 3) Potrebno je radi toga, što se kod velikog broja bivših članova sokolske organizacije nalaze legitimacije, koje tim osobama kod istupanja iz jedinica nisu oduzete, a oni sami legitimacije bilo s kojega razloga nisu jedinici vratili. Isto tako imade članova koji napuštaju место u kojem su bili članom sokolske jedinice i dolaze u место u kom ne postoje sokolska jedinica, odnosno ako postoje, dotični ipak više ne pristupa u sokolsku organizaciju. Kako su takva lica u posedu sokolske legitimacije to se s istom u svima prilikama služe.

Da legitimacije gubi svaku važnost, ako nije potvrđena uplata članarine za poslednja tri meseca, potrebno je navesti radi toga, što veći deo članstva ne plaća uredno članarinu i zaostaje s plaćanjem po pola, pa i celu godinu dana.

Uprava jedinice člana, koji neuvedeno ili nikako ne udovoljava svojim obavezama, često puta i nakon propisanog vremena u pogledu plaćanja dobiti prinosu ne briše, jer očekuje da će član ipak jednom regulisati zaostale obaveze.

Time bi se članstvo upravo vezalo na tačno plaćanje doprinosa, jer mu prema gornjem predlogu legitimacija gubi važnost.

Za sada u legitimacije, koje se još mogu upotrebiti neka se ova opaska unešće rukom pisana ili naročito izradenim štambiljom s pre navedenim doslovnim tekstrom. U buduću u novim izdanjima legitimacija biće ovaj dodatak već otstampa, pa će se legitimacija samo imati potvrđiti i potpisati.

Pod 4) Potrebno je radi toga, što imade uprava jedinice koje su pri brisanju ili isključenju člana iz jedinice propustile oduzeti takvom članu legitimaciju, čime mu je omogućeno da se i dalje od zgodne do zgodne sokolskom legitimacijom koristi.

Pod 5) Potrebno je radi toga, što će uprava župe znati, da li je član kojeg jedinica predlaže na brisanje u posedu legitimacije i prema tome će takvu jedinici pozvati da članu kojeg briše oduzme legitimaciju i istu dostavi župi.

Uprava Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije uverena je, da je to jedini i ispravan način, kojim će se uspeti da se već jednom učini kraj zloupotrebljavanju sokolske legitimacije. Na taj način biće također poništene sve kod članstva našače se legitimacije bivših sokolskih Saveza.

Posebice još pozivaju se br. sokolske župe, da prema iznesenom pod tačkama I do 3. upoznaju na svom teritoriju nadležne policijske vlasti s ispravnim saveznim članskim sokolskim legitimacijama, koje će se u budućnosti kao takve po vlastima priznati.

Što se tiče legitimacija za sokolske čete, one imaju biti jednoobrazne kao i legitimacije za članstvo sokolskih društava, i to iz glavnog razloga, da se ne bi činile razlike u podvojenosti među članstvom, kao da imademo dvostrano članstvo: seosko i varoško. Ali gledom na siromaštvo članova sokolskih četa ne traži se fotografija, već na mestu gde treba da bude fotografija, da se dade lični opis vlasnika fotografije.

Zdravo!

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije
Tajnik: Tajnik: I zam. starešine
A. Brozović, s. r. E. Gangl, s.

KRONIKA

75-godišnjica slaviste Milana Rešetara. Ovih dana navršio je 75-godišnjicu svog plodnog života i van granica Jugoslavije poznati naš slavista dr. Milan Reštar. U jubilarnom broju »Zbornik« pre pet godina, koji je bio posvećen jubilaru, navedeno je, da je do tada Reštar napisao ukupno 203 rasprave. Za vreme pak ovih poslednjih pet godina broj tih dela još se povevio, jer je medutim izdalo još i veliku monografiju o M. Držiću, nadalje pet studija iz dubrovačke književnosti i t. d. Jedno od najvažnijih njegovih dela je izdanie Jačićevih memoara, s kojima se odvija svom velikom učitelju, čuvenom slavistu Vatroslavu Jačiću, čija je kćerka postala mladom Rešetaru uzorna supruga. Nakon penzionisanja dr. Milan Reš

jora Gartalova, koji je ispunio svoj dug do kraja i održao reč koju je dao generalu Skobeljevu.

Sastanak je završio pevanjem ruske sokolske himne »Bože silni, Bože pravde!«

INDIJA. — Glavna skupština. Dana 10 II 1935 održana je godišnja skupština Sokolskog društva u prisustvu delegata župe starešine br. Branislava Živkovića.

Skupština je otvorio starešina brat Dorde Vojnović odavši poštu uspomeni na Blaženopočivajućeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja. Zatim je pročitao poslanicu bratskog Saveza za Novu godinu 1935. Pojedini funkcioniери su nato pročitali svoje izveštaje o radu društva u prethodnoj godini. Svi su izveštaji primljeni bez primedbe.

Posebno primljenog predloga nadzornog odbora, da se staroj upravi dade razrešnica za rad u 1934 god. starešina podnosi ostavku cele uprave a za vreme izbora nove uprave. Brat Živković održao je lep govor u kom je istakao zadovoljstvo s tokom skupštine i radom društva. Nadalje, dao nam je nekoliko bratskih saveta u pravcu našega daljeva rada. Zatim je pročitana i jednoglasno usvojena lista nove uprave, i to: starešina brat Vojnović Dore, zam. starešina brat Petrović Milan, tajnik brat Nikić Marko, prosvetar brat Ložjanin Petar, načelnik brat Goranović Vladimir, zam. načelnik brat Atanacković Dimitrije, načelnica sestra Petrovićeva Nada, zam. načelnice sestra Goranović Stefanija, blagajnik brat Mihaljević Dragutin, statističar sestra Vojnović Anica, ekonom brat Grković Mile i još 7 odbornika i 5 zamenika i druge otseke.

Društvo ima četvrt u Putincima, koja je pokazala lep napredak. — Društvo je preglo, da podigne svoj dom te u tu svrhu ima fond od 18.000 Din, kojim rukuje poseban odbor.

Veliki prilog društva učinio je i ove godine brat Ilija Jajkić, dajući nam besplatno svetlo za sokolarnu, a općina indijska, dala je svoj redovni godišnji prilog od 500 Din. Neka im je i ovim putem srdačna hvala!

P.L.

PROVA. — Glavna skupština. Sokolska četa u Provi održala je svoju glavnu skupštinu na dan 13 januara ove godine. Skupština je otvorio starešina br. Dragutin M. Jovanović, učitelj, zamolivši prisutne da ustajanjem odadu poštu Blaženopočivajućem Kralju Aleksandru I Ujedinitelju. Skupština ustajući i čutanjem od dva minuta odadu poštu senima Viteškog Kralja s rečima: »Slava Mu!«

Za ovim je starešina brat Jovanović pročitao saveznu poslanicu, a funkcioneri su pročitali svoje izveštaje, koje skupština prima bez ikakve primedbe. Zatim se prešlo na biranje nove uprave. Aklamacijom je izabrata starešina s malim izmenama.

Iz izveštaja uprave vidi se, da je Sokolska četa Provo, u toku 1934 godine ispečila 21.000 cigla za izdanju sokolskog doma, a tokom ove godine pristupa izradi i pečenju još 20.000 cigle. Gradilište imamo na najlepšem mestu, darovala najm ga je opština. Četa je sa svojim članovima učestvovala na pokrajinskim sletovima u Sarajevu i Zagrebu, na javnom času Matičnog društva Šabac, na dočeku ispravnih zemaljskih ostašaka neumrlog Kralja.

Zaslugom četnih funkcionera osnovana je Zemljoradnička potrošačka zadružna, koja radi odlično.

Četa se je angažovala da ratničko gradište, koje se nalazi uz samo gradilište Sokolske čete, ogradi, parkira i podigne skroman spomenik izginulim borcima, radi čega je dobita iz državne sume osam kubnih metara grade, za ogradu istog.

Četa ima 47 članova (-ica), 3 naravljaca i 18 dečaka. Imala svoju knjižnicu i pozorišni otsek.

B.M.

Župa Bjelovar

MAJKOVAC. — Glavna skupština. Dana 14 I t. g. održala je našu četu glavnu skupštinu. Starešina brat Jeki otvorio je kratkom pozdravom skupštinu, nakon čega su pojedini članovi uprave dali svoje izveštaje.

Četni prosvetar brat Gonan pročitao je prisutnim skupštinama saveznim poslanicu za 1935 god. Na kraju odana je pošta blagopocivšem Kralju Mučeniku poklicima: »Slava Mu!«, a Mladom Kralju: »Živeo!«.

Potom je data odrešnica staroj, i prešlo se na biranje nove uprave u koju su ušli starešina brat Jeki, zam. starešina Kovacević Duro, načelnik Došenović Ilija, zam. načelnika Vajagić Rajko, prosvetar Paradinović Ilija, blagajnik Stojanović Savo, statističar s. Ganjan Franjica. Pošto u mestu nema škole ni bilo kojeg javnog nadleštva, a potom ni spremnije sile za uredno vodenje administracije, izabran je za tajnik brat Gonan Humbert. Za referente izabrani su: Hujbar Julije i Kralj Božidar.

Starešina se u ime novoizabrane uprave zahvaljuje na poverenju i obećava, da će uz sve poteškoće s kojima je skopčan rad ove čete, — koja nema u svojoj sredini ni škole ni doma ni bilo koje druge prostorije za zimsko vežbanje i sastajalište, a po tom ni prošćenje sile, što u veliko koci rad, kao na tehničkom, tako i na prosvetnom polju — nastojati da rad u 1935

godini prodre i proširi našu sokolsku misao u svom usamljenom i zabačenom mestu, imajući vazduh pred očima jedino korist i interes svoje otadžbine i naroda ovog kraja.

TROJEGLAVA. — Svetosavski i Štrosmajerov dan. Dan sv. Save 27 januar proslavila je naša četa vrlo dobrodošljano i svečano zajedno sa školskom omladinom u prostorijama Drž. narodne škole. — Prisustvovalo je celokupno članstvo i mesno seljaštvo, tako da je svečanost dobila karakter narodne proslave. — U 11 dopodne otvorio je proslavu brat prosvetar Momčilović I. Dim, s predavanjem pod temom: »Sv. Sava, kao kulturni i nacionalni radnik«. Predavač se osvrnuo na dogodaje iz sadašnjosti u vezi s radom našeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja — što je ostavio dubokog utiska kod slušalaca.

— Deca su izvela oko 12 prigodnih i sok. deklamacija, a na kraju je održan nagovor »Važnost knjige u odgoju«. Iza toga otpevana je svetosavsa i državna himna.

Ništa manje nije uspela svečanost, koju je četa priredila na 3 II o. g. na uspomenu velikog sina našega naroda vladike J. J. Štrosmajera, a istu je posjetio velik broj članstva, dece i narodnosti, ali i razlike vere i narodnosti. — Svečanost je otvorio brat prosvetar i načelnik Momčilović I. Dim, — koji je tom prilikom održao predavanje: »J. J. Štrosmajer i jugoslovenska misao«. Iza toga su deca izvela oko 10 prigodnih deklamacija. — Ujedno je br. Sokolima prikazana važnost datuma 4 februara, koji je br. Sok. župa Bjelovar uzela, kao »župski dan knjige«. Tom prilikom sakupilo se nešto novaca za organizovanje sokolske knjižnice, bez koje se sokolski rad na selima ne može ni zamisiti. — Tako su oba Prosvetitelja dobrodošljeno proslavljeni.

Pri zavрetku dnevnog reda skupštine, novoizabrani starešina Les Franjo zahvaljuje se na poverenju, i pozivlje prisutne, da se što više zbiju u sokolske redove.

ske čete brat Kureš Vlajko, u iscrpmu izveštaju izneo je rad četa Krtoli i Bogdašić, iz koga se konstatovalo, da su čete radile s puno volje i uspeha u sprovodenju sokolskog programa na scenu. Gospodar brat Somer Franjo iznosi stanje inventara, te se vidi, da je društvo i sa te strane dosta poraslo. Pretsednik Gradevnom odboru puškovnik brat Zorati Fred iznosi sve o učenjenom za gradnju doma i još nekim potrebama za njegovo dovršenje. Pretsednik Glazbenog otska, niži vojni kapenik, brat Dominis Ivan podneo je iscrpan izveštaj o radu Glazbenog otska, iz koga se vidi, da se ova korisna grana umetnosti uspešno provadila.

Posle pročitanih izveštaja, koji su s velikim održavanjem primljeni, rezervi odbor da je razrešnicu staroj upravi, nakon čega se pristupilo izabrani novu uprave. Nova uprava izabrana je aklamacijom kako sledi: starešina Les Franjo, zamenik starešine Rajčević Šime, načelnik Kureš Vlajko, zamenik načelnika Keržan Rudolf, načelnica Kovačević Nevenka, zamenica načelnice Simić Vjera, tajnik Mirković Đuro, prosvetar Borčić Mihal, blagajnik Legat Julije, zamenik blagajnika Turin Kosto, statističar Filipić Ferdo, gospodar Somer Franjo. Odbornici: Zorati Fred, Dominis Ivan, Ugljević Đuro, Bolić Nikola, Brčko Josip, Herold Gustav, 5 zamenika, rezervi odbor i sud časti.

Pri zavрetku dnevnog reda skupštine, novoizabrani starešina Les Franjo zahvaljuje se na poverenju, i pozivlje prisutne, da se što više zbiju u sokolske redove.

Župa Karlovac

OGULIN. — Glavna skupština. Dne 9 februara održalo je Sokolsko društvo u Ogulinu svoju godišnju skupštinu, koja je bila vrlo dobro posećena.

Od bratske župe Karlovac bila su prisutna braća Sablić Marko, starešina, i Dočkal Božidar, tajnik.

Skupštinu je otvorio Bosnić Vladimir, starešina društva. On je u prvom redu komemorirao tragičnu smrt Nj. Vel. Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja. Nakon dirljivih reči brata starešine prisutni Sokoli su odali počast besmrtnom Kralju.

Brat starešina Bosnić komemorirao je smrt braće Stipanovića i Djumića, koje je društvo izgubilo u prethodnoj godini. Zatim pozdravlja zanosnim govorom našeg Mladog Kralja Petra II, komme izriče ljubav, vernost i odanost svih Sokola. Svi prisutni kliču »Živeli Kralj!«.

Prelazi se na čitanje izveštaja o radu u prethodnoj godini.

Braća Sarapa Dušan, tajnik, Capuder Josip, načelnik, Kopljevski Stanko, blagajnik, Čavrak Emil, gospodar, Matić Vlado, statističar, čitaju svoje izveštaje, koji se primaju aklamacijom. Svi izveštaji bili su opširni i iz njih se razabire veliki napredak, koji je u prethodnoj godini učinilo Sokolsko društvo u Ogulinu.

Iz izveštaja proizlazi, da ogulinsko Sokolsko društvo broji danas 366 članova i članica, te da imade 9 seoskih sokolskih četa sa 600 članova i članica. Gotovina u blagajni iznosi Din 5588, — a vrednost inventara Din 17.500. — Svim dosadašnjim obvezama je društvo udovoljilo. Duga nema, a potraživanje na članarinu iznosi svega 30 dinara.

Brat Knežević Dušan, tajnik odbora za gradnju doma, izvestio je skupštinu o poduzetoj akciji za gradnju doma, a brat Kopljevski Stanko, blagajnik, saopšio je, da imade do sada upisanih priloga za Din 91.000. — Od toga je već unišlo Din 25.000. — u gotovom.

Pre prelaza na izbor novog upravnog odbora govorio je starešina župe, brat Sablić Marko.

Prešlo se na izbor nove uprave, te su izabrana jednoglasno sledeća braća: starešina Bosnić Vladimir, potstarešina Vodehan dr. Josip, zam. načelnik Čavrak Emil, načelnica Milinarić Perica, tajnik Knežević Dušan, blagajnik Kopljevski Stanislav, prosvetar I. Vajda dr. Zlatko, prosvetar II. Misner Viktor, gospodar Jurašić Franjo, statističar Ivošević Milan, referent za seoske čete Knežević Puniša, 12 odbornika, rezervi odbora i sud časti.

Nato je starešina zaključio skupštinu.

Mr. Kralj Neralić Marica, za prosvetara Tepić Nikola, za statističara Toldi Ana, za odbornike: Slijepčević Mladen, Jovan Mirković, Draško Dmitar, Josip Stipetić, Stefanac Katica, Ivšić Josip, Zagajski Mato; za rezizore: dr. Bordon Ivan, dr. Krešimir Somodi, Blažević Marijan, za zamenike: Blažević Anka, Stefanović Stevo, Josip Turkalj, u sud časti: Petković Marko, Popović Mileva, Neralić Žvonko, za zamenike: Jovičić Radovan, Cindrić Luka i Vujović Đuro.

Skupštinu je završena sa »Sokolskim pozdravom«.

VINICA.

Glavna skupština. Dne 9 februara o. g. održana je glavna skupština.

Starosta brat dr. Bašić, nakon pozdrava sakupljenom članstvu, komemorirao smrt Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja.

Posle toga pročitao je poslanicu bratskog Saveza.

Slede opširni izveštaji funkcionera, koji su primljeni na znanje i održenje.

Nakon podnetih izveštaja i date razrešnice staroj upravi skupština je na predlog br. Ladike izabrala jednoglasno dosadašnju upravu za ovu poslovnu godinu.

Starosta br. Bašić zahvalio se u ime izabrane uprave na novom povrćenju te zaključio skupštinu.

Župa Kragujevac

KRAGUJEVAC. — Josif Prohaska, nastavnik gimnastike i načelnik Sokolske župe Kragujevac, pedesetogodišnjak. Ovih dana navršio je pedeset godina života jedan od vrednih i predanih sokolskih radnika — Josif Prohaska, nastavnik gimnastike u Muškoj realnoj gimnaziji i načelnik Sokolske župe Kragujevac.

Brat Josif Prohaska rođen je u Češkoslovačkoj, u Pragu, 23 februara 1885. Zagrejan sokolskim pokretom, on je još iz ranih dana stupio u njega. Već 1900 god., brat Prohaska je sokolski naraštajac u društву Praha - Žižkov, tako da se ove godine, uz pedesetogodišnjicu njegova sokolovanja, 1903. god., brat Prohaska je član Sokolskog društva Praha - Žižkov. Odličan takmičar koji je na utakmicama odneo više nagrada, brat Prohaska je od 1906 god. postepeno pribrao i otpočinjao rad pod vrlo teškim uslovima. Shvativši ozbiljno svoju dužnost i kao vaspitač srednjoškolske omladine i kao sokolski radnik, brat Prohaska je odmah bratski i svojski pomogao naporna nastojanja društvenog i župskog starešine brata Steva Nešića i njegovih saradnika da se sokolski rad u Kragujevcu organizuje i podigne na onu visinu na kojoj treba da stoji rad pokreta, koji je za sobom imao lepu prošlost i prednjak. Već tada je pokazao, uz odlične sposobnosti Sokola vežbača i takmičara, još i smisao i volju za organizaciju. Radi toga je 1909 god. počastovan izborom za načelnika tada jedinog Sokolskog društva u Kragujevcu (sada Kragujevac-matica), a 1921 god. izabran je za načelnika Šumadijske sokolske župe. Dužnost društvenog načelnika vršio je punih dvanaest godina (1934 god. ponovo je izabran za načelnika Sokolskog društva Kragujevac-matica, ali se tog izbora morao odreći zbog drugih sokolskih poslova). Kao načelnik Sokolske župe Kragujevac brat Prohaska još uvek radi s voljom i predano.

Iako Čeh, brat Prohaska je od 1912. do 1918 god. služio u srpskoj vojski, s njom prešao preko Albanije, došao na Krf i potom u Solun. Kao vojnik počinjen je diviziskom naredbom i odlikovan zlatnom medaljom za revnosnu

Brat Josif Prohaska, načelnik Sok. župe Kragujevac

noge, morao je njegov načelnik da ide na drugi posao. 1914 god. brat Prohaska je premešten za nastavnika gimnastike u Bitoli. U tom novom mestu, u društvo sa starim sokolskim radnikom pok. bratom Vojom Živanovićem, tada komandantom divizije, pristupio je osnivanju i organiziranju jednog novog sokolskog gnezda u najjužnijem kraju naše proširene države. Kao načelnik i tog Sokolskog društva stao je na čelo njezog tehničkog rada.

U Kragujevac brat Prohaska je došao 1920 god. Sokolstvo se u ovom mestu, — posle trogodišnje neprijateljske okupacije, za vreme koje je bilo sistematski uništavano sve što je pokazivalo znakove sokolskog rada u prošlosti, — postepeno pribrao i otpočinjao rad pod vrlo teškim uslovima. Shvativši ozbiljno svoju dužnost i kao vaspitač srednjoškolske omladine i kao sokolski radnik, brat Prohaska je odmah bratski i svojski

službi, dok je zato vreme od strane austrijskih vlasti bio učenjen i kod njegove porodice u Pragu vršeni su pretresi. Za sokolski i nastavnički rad odlikovan je ordenom sv. Save IV reda i českoslovačkim ordenom Belog lava.

Uz ovaj veliki i naporni rad, vaspiti u školi i sokolski sokolani, brat Prohaska je radio i teorijski: sastavio je ogroman broj vežbi za dake i Sokole. Prvi je počeо sastavljanju vežbe na narodna kola i narodne pesme. Na svim sletovima Sokolske župe Kragujevac vežbale su se njegove vežbe. Isto tako na društvenim javnim časovima i akademijama. Na sokolskim sletovima 1934 god. u Sarajevu i Zagrebu vežbane su njegove vežbe (za članove i starije vežbače).

Pored svega ovoga, brat Prohaska stoji još uvek pred velikim i napornim sokolskim radom. Uveren, da će on nastaviti rad tako, da će Sokolstvo u Kragujevcu imati i razloga i prilike da proslavi njegov jubilej većih cifara. Ipak, njegovi drugovi i saradnici iz Sokolske župe Kragujevac želeli su da i ovaj njegov ovgodišnji dvostruki jubilej — pedesetogodišnjicu života i tridesetpetogodišnjicu sokolskog rada — skromno obeleže jednom svečanom sednicom i jednom Spomen - knjigom.

Miloje A. Pavlović,
starešina Sokolske župe Kragujevac

RAVNA REKA. — Glavna skupština. Sokolsko društvo u Ravnoj Reći održalo je svoju godišnju skupštinu 10 II 1935 god.

Pošto je skupilo oko 90 članova, brat inž. Ljubomir Brusina, starešina društva, otvorio je skupštinu, koja je odala poštu Viteskom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju i pozdrav Nj. Vel. Kralju Petru II.

Zatim su pojedini funkcioneri društva podneli svoje godišnje izveštaje, posle čega se prešlo na biranje nove uprave. Aklamacijom je izabrana uprava na čelu sa starešinom bratom inž. Brusinom. Za zamenika starešine izabran je brat inž. Bora Miladinović, tajnik Vukašin Nikolić, blagajnik Stanoje Stanojević, načelnik Dušan Avramović, načelnica sestra Slavka Tomic, prosvetar sestra Nada Suslov, statističar Branislav Lončar. Za članove uprave braća: inž. Petar Suslov, Velimir Nešić, Jakob Rizman, Ivan Kozina, Velimir Petrović, Aleksa Kodlić, Milosav Obradović, Valentin Novačić i Janko Stanojević i pet zamenika. Revizori braća: inž. Alojz Novak, Milan Kosovac i Miloš Oberster, a njihovi zamenici: Čira Apotolović i Svetozar Marković.

Izabran je odbor za izradnju sokolskog doma u koji su ušli braća: inž. Alojz Novak, inž. Bora Miladinović i inž. Petar Suslov s još 7 članova. Fond za podizanje sokolskog doma raspolaže gotovinom od oko 80.000 dinara, koji su prilog dali najsramačniji stalež (rudarski radnici) i 10.000 dinara Nabavljakača zadruge drž. službenika u Senjskom Rudniku. Izabran odbor izradiće plan i predračun za podizanje doma u vremenu od mesec dana, koji će se izneti vanrednoj skupštini na odobrenje. — S. S.

RESAVA BARE. — Priredba u Despotovcu. Na dan 3 februara o. g. Sokolsko društvo Resava Bare, priredilo je u Despotovcu zabavu, koja je bila odlično posećena. Zabavu je otvorio brat načelnik Aca Dimitrijević kratkim govorom u kome je izložio sokolsku misao. Posle ovoga pozorijani otsek izveo je sledeća tri šaljiva komada: 1) »Tera opoziciju« od Koste Trifkovića; 2) »Vidi« od Bogosava Miloševića - tare i 3) »Zensku radoznavost«. Ovaj komad, koji je protkan pevanjem, ostavio je na publiku odličan utisak i ona je tražila da se ponovi.

Na kraju su članovi izveli proste i skupinske vežbe, koje su završili simboličkom vežbom »Oj Slovenj«, uz pratnju našeg sokolskog tamburaškog orkestra. Vežbe izvedene su besprekorno i na opšte zadovoljstvo publike. — Time je završena ova naša prva priredba u 1935 godini. Uspela je potpuno kako u moralnom tako i u materijalnom pogledu.

SENJSKI RUDNIK. — Glavna skupština. Naše društvo održalo je svoju glavnu skupštinu dne 3 febr. o. g. Starešina čete br. inž. Ivan Grebenček, otvorio je s malim pozdravnim govorom. V godišnju glavnu skupštinu, te na kraju svoga govora pozvao sve prisutne da odaju poštu Blaženopocivšem Viteskom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju. Sem toga pozvao sve prisutne, da odaju poštu preminulom nemornom radniku Sokolu br. V. Štjepaneku.

Nakon opširnih izveštaja pojedinih funkcionera nadzorni odbor predlaže skupštini, da se starom odboru dade razrešnica. Važno je za pomenuti izveštaj blagajnika i statističara. Celokupan prihod iznosa je oko 100.000 dinara što znači, da se prihod prema prošloj godini povećao skoro četiri puta. Takođe se stanje i broj članova povećao za 76 članova. Koncem 1933 god. bilo je svega 223 članova (s naraštajem i decem) dok je koncem 1934 god. celokupan broj članstva iznosio 299 članova.

Z osnovanjem okrožja, ki se je izvršilo na sestanku prosvetarjev u Rib-

ovi dne 29. oktobra 1933, se je dosegel u prvom letu poslovanja znatni uspeh. Uvedla se je pri edinicah točnejša prosvetna administracija. Okrožju je bilo omogućeno voditi točnejšo prosvetno delo u okružju je lepo in zadovoljivo napredovalo. Potrebno je stalno in smotreno delo u posameznim sokolskim postojanakih u već zanimanja do sokolskoga prosvetnega dela.

Okružje je bilo stalno u stihih z posameznimi edinicami okrožja ter dalo potrebna navodila in pojasnila za uspešnije prosvetno delovanje.

Iz statističnega poročila za l. 1934, ki ga je podal br. okr. prosvetar, je razvidno, da je bilo prosvetno delo v okružju najživahnejše v prvem in četrtem četrletju. Sokolske prosvetne šole in tečaji so se vršili pri 4 edinicah. Sokolske knjižnice obstajajo pri 6 društih in 7 četah, od katerih so nekatere tudi javne knjižnice in ne samo za članstvo. Knjižnice posedujejo skupno 4700 knjig ter smo napredovali skupno za 1602 knjige. V okružju je bilo prirejeno v teku leta: 31 sokolsko idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 18 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejnih nagovorov, 12 sokolsko - zgodovinskih, 13 tehničnih, 2 zdravstveni, 8 administrativnih in 17 drugih sokolskih nagovorov pred vrstami. Poleg tega tudi še tri druga zgodovinska, 4 socialna, 3 narodno - gospodarska, 3 o štendini in 3 drugi nagovori pred vrstami. Skupaj torej 120 nagovorov, pri katerih je bilo navzočih 1715 članov, 240 naraščajnikov, 1180 dece in 2331 nečlanov.

Vršile so se tudi sledeće druge društvene prireditve: 15 društvenih večerov, 35 debatnih, 48 gledaliških predstav. Društvo Ribnica ima tudi svoj zvočni kino in je eno najagilnejših društva okrožja ter je priredilo poleg drugih svojih prireditev tudi 154 kinopredstav.

V okružju so bili dalje 3 koncerti, 7 zabav, 20 svečanih proslav, 1 akademija in 3 druge prireditve. Bilo je 28 izletov za članstvo, 35 za naraščaj in 29 za deco. Vršila se je tudi ena lutkovna predstava za naraščaj.

Br. okrožni prosvetar je podal nato poročilo o sokolskem tisku — ki ni še dovoljno razširjen med članstvom.

Br. okrožni prosvetar je nato govoril glede poročevalske službe, ki ni še zavzela istega razmaha, kakor potrebno. Dalje je tudi omenil, da je iz dospelih mesečnih prosv. poročil razvidno, da zavzema prosvetno delo pri posameznih edinicah vedno večji obseg in je zaznamovati znatni napredok. S tekočim letom so pričele tudi ostale edinice s poslovanjem knjižnic in da se sokolska misel zadovoljivo razvija. Pregled prosvet. dela se je izvršil pri 4 edinicah, vsled naraščajočega dela in oltgovnosti ni bilo mogoče br. okr. prosvetarju vse delo zmagočati ter se je po sklepku zadnje okr. konference poverilo tajniške posle sestri Mačenji Uhlířevi. Tajniške posle kakor tudi statistiko okrožja je nato zopet prevzel br. Ivanc. Skušal se je prirediti in jeseni okrožni prosvetni dan s sodelovanjem edinic okrožja. Nato so se izvršile volitve. Za okrožnega prosvetarja je bil ponovno izvoljen brat Josip Ivanc. To izvolite so vsi delegati pozdravili z navdušenim plaskanjem. Njegov namestnik in glasbeni referent br. Janko Trošt, tajnik sestra Rožeta Kastelčeva, statističarka sestra Anka Kosova, referent za sokolski oder br. Slavo Švager, referent za predavanja br. Herman Kmet in poročevalec za tisk br. Branko Urbančić.

Po izvršenih volitvah priporočil je tajniški prosvetar br. Poharc, da si okrožje sestavi proračun. Finančna sredstva naj bi se dobila na ta način, da bi vsaka edinica v tekočem letu priredila eno prireditve, od katere bi odstopila čisti dobitek ali pa vsaj en del dobitka okrožju ali pa naj vsaka edinica plača prosvetnemu okrožju za vsakega svojega člana 50 para. Delegati so osvojili drugi predlog, ki je s tem postal obvezen za vse edinice doljen okrožja.

Tudi glede sokolskih listov bo treba stvar urediti, kajti imamo še nekaj edinice, ki nimajo naročenega nobenega sokolskega lista. Upa, da se bo stvar letos poboljšala.

Iznešenih je bilo še nekaj manjših predlogov, nakar je brat okrožni prosvetar zaključil konferenco s pozivom, naj vsak član okrožnega prosvetnega odbora vrši svoje delo z veseljem, ker le na ta način bo delo v okrožju napredovalo in doseglo svoj namen.

Brat okrožni prosvetar je nato prečital zapisnik zadnje konferenčne, ki se je odobril, nakar je podal svoje obširno poročilo o stanju v okrožju in razvoju prosvetnega dela pri posameznih edinicih.

Z osnovanjem okrožja, ki se je izvršilo na sestanku prosvetarjev v Rib-

nici dne 29. oktobra 1933, se je dosegel u prvem letu poslovanja znatni uspeh. Uvedla se je pri edinicah točnejša prosvetna administracija. Okrožju je bilo omogućeno voditi točnejšo prosvetno delo v okružju je lepo in zadovoljivo napredovalo. Potrebno je stalno in smotreno delo u posameznih sokolskih postojanakih u već zanimanja do sokolskoga prosvetnega dela.

Okružje je bilo stalno v stihih z posameznimi edinicami okrožja ter dalo potrebna navodila in pojasnila za uspešnije prosvetno delovanje.

Iz statističnega poročila za l. 1934, ki ga je podal br. okr. prosvetar, je razvidno, da je bilo prosvetno delo v okružju najživahnejše v prvem in četrtem četrletju. Sokolske prosvetne šole in tečaji so se vršili pri 4 edinicah. Sokolske knjižnice obstajajo pri 6 društih in 7 četah, od katerih so nekatere tudi javne knjižnice in ne samo za članstvo. Knjižnice posedujejo skupno 4700 knjig ter smo napredovali skupno za 1602 knjige. V okružju je bilo prirejeno v teku leta: 31 sokolsko idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece in 4902 drugih (nečlanov). V teku leta se je vršilo tudi 50 sokolsko-idejni predavanje, 43 sokolsko zgodovinskih, 9 tehničnih, 9 zdravstvenih, 4 administrativna in 17 drugih sokolskih predavanj. Dalje je bilo 18 drugih zgodovinskih, 1 socialno, 1 o štendini, 2 zdravstveni, 3 književno - umetna, 9 narodno - gospodarskih in 2 drugi predavanji. Skupno torej 150 predavanj, pri katerih je bilo navzočih 4237 članov, 647 naraščaj, 2370 dece

ROSJAVA - FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

prošloj godini snašao celi naš narod, jer je iz »jugoslavenske krune ispašao najsjajniji i u najkrupniji njegov državljaju — vitezkom i mučenikom smrću poginuo je Kralj Soko. Ali na čelu Sokolstva i naši otadžbine ostao je Njegov Sin, naš uzvišeni Mladi Kralj. Svi prisutni ustaju i kliče »Slava!« blago počivšem Kralju, i »Živeo!« starešini, Nj. Vel. Kralju Petru II. Starešina br. Grkinić spominje umrle članove u prošloj godini, između kojih valja istaknuti naročito dvije, koji su za naše Sokolstvo stekli neprolaznih zasluga, blagopok. br. Mate Frančić i br. Mirko Udina. Br. Mate Frančić sav se posvetio sokolskoj ideji i njoj je žrtvovao sve svoje lične interese. Tragično poginuo je br. Udina u svojoj se je poslednjoj želji setio našeg Sokolskog društva i ostavio mu svoju lepu kuću u centru grada. Starešina blagodari i pokojnikovo gospodi, koja je kod ostaninske rasprave pokazala mnogo plemenštine i samopregora poštujuci poslednju volju svoga dragog pokojnika. Skupština kliče »Slava!« zaslужnim Sokolima.

Iza toga br. starešina pozdravio je izaslanika Sokolske župe Sušak-Rijeka, br. Milana Bačića, te celu bratsku upravu Sokolskog saveza, kojima kliče sokolski »Zdravo!«. Iza toga čita postavnicu Sokolskog saveza, na što dobitiva reč br. Milan Bačić, koji pozdravlja skupštinu u ime župe, tko moli prisutnu braću da nepristrano prosude i ocene prošlogodišnji rad društva. Prelazi se zatim na izveštaje pojedinih funkcionara, koji su primljeni bez i jedne primedbe i s odobravanjem. Br. Šukalić pročitaće je nato izveštaj nadzornog odbora, pa je predložio, da se odboru podeli razrešnica, što je jedno-glasno primljeno.

Br. Grkinić zahvaljuje na dosadašnjem poverenju i predlaže br. Rudolfa Krušnjaka za dobrog predsednika, koji će voditi dalje skupštinu. Br. Krušnjak prekida na par časaka skupštinu, da se provedu izbori za novi odbor. Bila je svega jedna kandidaciona lista s br. Grkinićem na čelu. Ta je lista primljena jednoglasno. U novi odbor ušla su ova braća: starešina br. Bogomir Grkinić, zamenici starešine: br. Janko Ljubić i Juraj Tićak, načelnik br. Marijan Boras, načelnica Roma Mohorić, prosvetar br. Stjepan Kastropil, društveni lekar br. dr. Milan Premru i još dvadeset odbornika. Br. Grkinić zahvaljuje u ime svoje i u ime celog novog odbora na ponovnom povereњu i obećaje, da će svima silama i dale je raditi za Sokolstvo u intencijama Viteškog Kralja Ujedinitelja i Njegošev poslednje želje da čuvamo Jugoslaviju. Većih predloga nije bilo, samo je br. Krušnjak predložio, da bi se članovi morali što češće sastajati da se upoznaju međusobno. Br. Milan Bačić je naglasio, da mora svaki član nositi člansku značku, a br. Grkinić, da svaki član mora imati sokolsku svečanu odoru. S poklikom »Čuvajmo Jugoslaviju!« i sokolskim »Zdravo!« zaključena je ova skupština. Iza toga pošla je delegacija od triju članova da poseti teško bolesnog zasluznog matičara br. Lukeža. — M.

Župa Tuzla

KREKA. — Glavna skupština, Na 3 februara 1935. god. održalo je ovo društvo svoju redovnu godišnju skupštinu, koja je bila vrlo dobro posećena. Po prvi put prisustvovao skupšti državu i delegati četa kojih ovo društvo ima devet.

Sem delegata četa skupštini prisustvuje starešina župe br. Jovan Petrović, zamenik starešine župe br. ing. Budimir Branko i blagajnik br. Salihspahić Mehbo. Otvarami skupštinu starešina društva br. Vukoslav Vuković biračim rečima odaje poštu Blaženopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju našto članovi kliče: Slava! Mu! Zatim upućuje pozdrave Nj. Vel. Kralju Petru II uz odusvjetljenje klanjanje članstva. Pojedini referati za ovu skupštinu bili su vrlo savesno obradeni; iz njih se razabire vrlo plodan rad ovog društva u minuloj godini, koji se naročito započeo u radu ovo vodenja i obilaska sokolskih četa. U izveštajima su naročito istaknute svečanosti razvijanja četnih zastava četa: Ljubači i Porječina. Sem ovog zapaža se brojno učestovanje kako članova društva tako i četa na ova pokrajinskih sleti, te na župskim priredbama i priredbama obližnjih društava. Ukratko rad ovog društva bio je u minuloj godini u svakom pogledu plodan, tako da je društvo proslavljajući u toj godini 15 godišnjicu svog opstanka dokazalo da stoji na solidnim temeljima i da je uspeo da sokolsku misao učvrsti u redovima radnika i seljaka, koji pretežno sačinjavaju članstvo ovog društva. Skupština je sve izveštaje primila sa zadovoljstvom i izabrala skoro istu upravu s bratom Vukanovićem na čelu. Starešina župe brat Petrović pozdravio je lepim rečima skupštinu ispred župe. S ovim je ova uzorna skupština zaključena.

ZAVIDOVICI. — Štrosmajerova proslava. U nedelju na 10 februara t. održalo je ovdašnje Sokolsko dru-

štvo naknadnu proslavu Štrosmajerovog dana.

U predavanju, koje je održala starešina Čerin, istaknut je i podvučen apostolski rad jugoslavenskog ideologa i pobornika jugoslavenske ideje Josipa Jurja Štrosmajera: na političkom, crkvenom i kulturnom polju.

Nakon nekoliko deklamacija sedam devojčica iz sok. podmlatka izvele su sliku: »Pred slikom mrtvoga Kralja — Ujedinitelja« od A. B. iz Bakara, na opšte zadovoljstvo svih prisutnih.

Proslava, koja je potpuno uspela i odlično posćena, završena je državnom himnom i uz frenetično klanjanje Mladome Kralju — Sokolu.

Župa Varaždin

BEDNJA. — Proslava Štrosmajerova dana, Dne 3 februara o. g. proslavila je naša četa dan velikog vladike i velikog Jugoslovena J. J. Štrosmajera. Program proslave je bio ovaj: 1) J. J. Štrosmajer (predavao br. Gribi Silvije), 2) Državna himna (pevala sokolska deca), 3) J. J. Štrosmajer (recitovao Sokolić Sekel Dragutin), 4) Oj Sloveni! (otpevala sokolska deca), 5) Tebi (Štrosmajer) (recitovali Sokolića Ribić Andela i Sokolić Mavro Bogadi), 6) Osnutak Slovenskog sokolskog saveza (predavao br. Soš Ivan). Proslavi je prisustvovao mnogobrojno građanstvo i svi članovi.

BEDNJA. — Glavna skupština. U nedelju dne 17 febr. održala je naša četa glavnu skupštinu, kojoj je prisustvovao delegat m. društva Lepoglava br. H. Toplak. Pojedini funkcioneri izneli su svoje izveštaje. Iz izveštaja naročito onih brata prosvetara i načelnika vidi se, da je četa lepo napredovala s tehničke kao i prosvetne strane. Nakon toga birana je nova uprava u koju su ušla sledeća braća: starešina: br. Sajko Ivan, z. starešine: br. Španić dr. Ivan, načelnik: br. Soš Ivan, načelnica: s. Flego Marija, tajnik: br. Tušek Stjepan, blagajnik: br. Pavč Stjepan, prosvetar: br. Soš Ivan, statističar: s. Šoš Maša. Odbornici: braća: Tušek Ivan, Dubovečak Antun, Jurij Marko, Rezervacioni odbor: br. Medved Ćiril, Žimbrek Valent, Želimorski Vjekoslav.

BARTOLOVEC. — Glavna skupština. Sokolska četa Bartolovec održala je 2 februara o. g. petu glavnu skupštinu, kojoj je prisustvovao župski izaslanik br. Tomislav Špoljar. Skupštinu je otvorio brat Josip Šagić, starešina. U svome lepom govoru ističe, kako će u historiji jugos. Sokolstva biti godina 1934 zapisana crnim slovima, kao godina pogibije najvećeg Sina našeg naroda, prvoga Sokola na Slovenskom Jugu — Kralju Aleksandru I.

Iz pročitanih izveštaja vidi se, da četa lepo napreduje i da tehnički i prosvetni rad zadovoljava. Pred pola godine osnovana je kategorija ženskog naraštaja. Izabrana je nakon kraće diskusije i uz neke male izmene, ponovno stara uprava. Nakon skupštine priredili su diletanti čete igrokaz »Rasipni sin« u 4 čina od Matijevića. Izvedba je bila vrlo dobra. — G. P.

ČAKOVEC. — Glavna skupština. Naša je društvo održalo 3 februara svoju glavnu godišnju skupštinu. Kao župski izaslanik prisustvovao je župski načelnik br. Šuligoj Žvonko.

Na početku setio se društveni starešina br. Albin Blašić biračim rečima tragičnog 9. oktobra, te komemorisa nezaboravnom nam Vodu blagopokojnog Viteškog Kralja Aleksandru I Ujedinitelja našto članovi kliče: Slava! Štrosmajerova dana. Skupština kliče: Nj. Vel. Kralju Petru II: Živeo! U daljnjem govoru brat starešina seća se milih pokojnika: braće Štjepanka, dra Ivana Novaka i Vajde Eleminra, koji su se za svog životu uvelike udužili Sokolstvu. Slava!

— Zatim pozdravlja sve prisutno članstvo i delegate. Govori o društvenom radu.

Čita se savezna poslanica, iz koje daju svi funkcioneri svoje iscrpe izveštaje, što ih skupština jednoglasno prima. Iz izveštaja nadzornog odbora vidi se, da je celo poslovanje voden u redu, nakon čega skupština daje razrešenje dosadašnjoj upravi. Brat starešina se zahvaljuje svim funkcionerima na aktivnoj saradnji. — Kao dobitni pretdsednik br. Dušan Temerinac vodi dalje skupštinu, te predlaže braću Kunca, Lukačeviću i Nemanju u kanadici odbor za sastav nove uprave. Prima se Brat Temerinac S. Dušan iznenađujući zasluge i neumorni rad dosadašnje uprave.

U novu upravu izabrana su jednoglasno braća i sestre: starešina dr. Albin Blašić, potstarešine Miroslav Iskra i Martin Ribarić, tajnik Hinko Erler, načelnik Julije Kerec, načelnica Jovanika Fio, prosvetar Julije Brun, statističar Viktor Krznarić, gospodar Ivan Krist, odbornici: ing. Petar Bjelovarić, Tihomil Kučić, Boško Borojević, Matija Maceković, Ljudevit Šlezinger. Revizori: Laoko Kronasti, Milan Bandanjak, Ante Matasović. Pretsednik suda časti: Dušan Temerinac, zamenik Antun Videc. Društveni lekari: dr. Blaž Purić i dr. Stanko Ružić.

Brat starešina zahvaljuje na poverenju i moli sve pripadnike Sokolstva da bi i dalje bili tako ustrajni u radu za Kralja i Otadžbinu. Osobitu brigu moramo imati da sagradimo sokolski dom.

Na koncu uzima reč župski izaslanik brat Zvonko Šuligoj. Konstatira da je društvo u minuloj godini imalo zameran uspeh, te slovi kao jedno od najjačih društava u župi. Udaren je temelj domu. Blagajna aktivna. Prednjački zbor imao je lepe uspehe. Većili je broj dece. Vrlo je aktivan kojnički otsek, koji skoro svuda sudeluje, a i smučarski otsek bi radio da je bolja sezona. I prosvetni je rad na dobroj visini. Važno je, jer ga vrše prednjaci, te je harmonično delovanje duha i tela. Župski izaslanik moli za daljnji rad, a najveća pažnja neka bi se posvetila podmlatku i načelu, kao i prednjaštu, jer ako budemo imali dobre prednjače, imaćemo i važne poslavne. Valjano se treba pripravljati na V župске utakmice, te slet u Suboticu.

Brat starešina se zahvaljuje bratu izaslaniku za dobre savete, što nam ih je do sada dao on, kao i ostali funkcioneri bratske župe, što su uvelike pripomogli našem napretku. — R.

GARDINOVEC. — Glavna skupština. Sokolska četa Gardinovec održala je 2 februara 1935 svoju glavnu skupštinu. Župu i matično društvo Čakovec zastupao je okružni prosvetar br. Ribarić. Starosta otvara skupštinu pozdravivši prisutne kao i delegata župe i matičnog društva. Pre prelaza na dnevni red starosta potseća prisutne na trageni 9. oktobar, što skupština odgovara poklikom »Slava Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju« i jednom minutom šutnje odaje poštu neumrlom Kralju Heroju i Mučeniku. Prosvetar je pročitao savenu poslanicu a potom su funkcioneri podneli iscrpive izveštaje o radu čete za 1934. g., koji pokazuju da je rad u prošloj godini bio mnogo obiljniji i plodonosniji nego prethodnih godina. Skupština je izveštaje pozorno slušala i primila odobravanjem. Potom je na predlog br. Prodić jednoglasno izabrana nova uprava i to: starosta Florijan Baksa, zamenik Ivan Novaković, tajnik Vera Mirt, načelnik Ante Prodić, blagajnik Mato Hermar, prosvetar Marija Prodić te 6 članova odbora. Nakon izbora br. Baksa zahvaljuje se na poverenju te moli sveukupno članstvo da podvostručenim silama produžino dosadanji rad za boljši Sokola, tog verno čuvara jedinstva i napretka jugoslavenskog naroda. Br. Ribarić zahvalio se na pozdravu i u kratkim ćrtama obezbjeđio je bratstvo i slogan u svih slovima, kao godina pogibije najvećeg Sina našeg naroda, prvoga Sokola na Slovenskom Jugu — Kralju Aleksandru I.

GORNJA RIJEKA. — Glavna skupština. Naša četa održala je u subotu 9. februara 1935. god. svoju 5 redovitu skupštinu, kojoj je prisustvovao starešina br. Hrvoje Spasojević pozdravivši izveštaje maticnog funkcionara. Izveštaji br. načelnika i prosvetara podneli su opširene i točne izveštaje o radu društva, a na posezija 22. jula t. g. t. j. izvanredne skupštine, otkada su prilike u društvo lepo konsolidovane.

Svi izveštaji primljeni su jednoglasno. Iz njih se vidi, da je društvo imalo 426 pripadnika, od toga 164 članova. Promet blagajne bio je 9.203 dinara 80 para.

Tokom god. 1934 vežbalo je 260 čl. u 91 dana, naraštaja 125 u 57 dana, dok su održana 24 predavanja i 52 navozova.

Posezje izveštaja nadzornog odbora i razrešnice predložio je br. Borivoje Spasojević slediće društvenu upravu: starešina i prosvetar: br. Toplak Hrgo, zamenik starešine br. ing. Kodinec Georgije, tajnik: br. Baćak Josip, blagajnik: br. Abramović Franjo, načelnik: br. Kolar Branko, načelnica: s. Cvetković Marija, zam. načelnice: s. Toplak Vera. Upravni odbor: br. Spasojević Borivoje, br. Abramović Budimir, br. Ranogajec Janko, Revizori: br. Slepčević Josip, s. Kodinec Pavica, br. Plečko Duro.

Nakon izbora zahvalio se izaslanici starešina na poverenju u ime novoizabrane uprave, a potom se je župski starešina br. Mladen Belić osvrnuo na društveni rad u prošloj godini i začeo srećan rad društva u god. 1935.

Po predlogu br. Kostića pročitani su delovi zapisnika iz god. 1934 te je zaključena glavna skupština.

NOVI MAROF. — Glavna skupština. U subotu 2 II o. g. održala je Sokolska četa Novi Marof svoju 4 redovitu glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini, koja je održana u lepoj vežbali, sakupilo se oko 60 članova čete, a od toga oko 35 seljaka.

Skupštini su prisustvovali kao delegati matičnog društva braća Peršić Ivan i Mežnarić Rudolf. Skupštini je otvoren lepim govorom starešina čete brat Zbobjil Jaroslav, te u svom govoru komemorao smrt prvog Sokola Nj. Vel. Viteškog Kralja Aleksandru I Ujedinitelja. U nastavku svog govoru brat starešina pozdravlja prisutne izaslanike vlasti i matičnog društva. Sponinje nedostatke u radu čete u prošloj godini uveliko, ali spominje i uspehe, koje je četa postigla. Potom su s pažnjom i interesom saslušani izveštaji pojedinih funkcionara od kojih je naročito pobudio interes izveštaja otsutnoga brata načelnika.

Kod izbora nove uprave jednoglasno je prihvadena lista predložena po dosadanju upravi, koja je tek u sitnicama izmenjena s prošlogodišnjom. Nakon izbora uprave osvrnuo se s nekoliko reči na rad čete delegat matičnog društva brat Mežnarić te ujedno dao direktive za rad čete u tekućoj godini.

Nakon govora brata Mežnarića zaključuju brat starešina s nekolikom reči ova skupština. — M. R.

PODRUTE. — Glavna skupština. Sokolska četa u Podrutama održala je 2 februara 1935 IV redovitu glavnu godišnju skupštinu, koju je otvorio brat Valent Kovačić, starešina.

Matično društvo Varaždin zastupala su braća dr. Z. Milčetić i Z. Suljaj.

s kojim je više puta nastupio na raznim društvenim priredbama. Društvo je osnovalo i socijalni otsek, a sudevalo je i u paljenju kresova, koji su se palili diljem Medimurja u znak protesta protiv madžarskih težnja za ovim krajevima.

Iz blagajničkog izveštaja, koji je podneo brat Makovec, vidi se takođe napredak društva.

Na predlog dobrog predsednika, brata Franje Košaka, aklamacijom je izabrana ova uprava: starešina V. Varjačić, z. starešine Miklin, tajnik Ljubica Keretić, načelnik Res

tra II. Iza toga je brat prosvetar prećao saveznu poslanicu, posle čega su članovi uprave podneli skupštini svoje iscrpne izveštaje o prošlogodišnjem radu čete. Iz svih se izveštaja vidi, da je rad čete bio u lepotu razviti i na dostojoći visini, pokročivši mnogo napred u prosvetnom i tehničkom radu. Materijalno stanje nije preloš, jer je bilanca za 1934. g. aktivna. Posle svih izveštaja primljen je budžet za tekuću godinu. Na koncu je birana nova uprava. Polovica članova iz stare uprave je ostala, a ostali su izmenjeni.

U novu su upravu birani kako sledi: starešina br. Horvat A. Stjepan, zam. starešine br. Horvat M. Stjepan, tajnik br. Tončić Jenko, blagajnik Franjo Živko, prosvetar br. Sanek Bartol, načelnik Fio Šime i načelnica sestra Šantek Ivana te zamenici svim funkcionerima.

Nakon iscrpljenog dnevnog reda pozdravio je izaslanik matiće, društva br. Erler prisutnu braću i sestre izrazivši svoje zadovoljstvo o radu čete. Našto se brat starosta zahvalio na povjerenu u ime cele novoizabrane uprave i zaključio skupštinu.

Zupa Zagreb

GLINA. — Zbor načelnika Krajinskog okružja. Dne 3 febr. o. g. bio je zbor svih društvenih i četnih načelnika Krajinskog okružja u Glini. Zboru su prisustvovali delegati velikog broja jedinica.

Prisutne je pozdravio načelnik Sokola, društva Glina br. Slavko Pešić-Stojanović, a zahvalio mu se okr. načel. br. Štingl.

Okržni načelnik predlaže, da se mesece juna o. g. održi sokol. slet Krajinskog okružja u Petrinji, gde bi ujedno bila i posveta zastave br. Sokola, društva Petrinja. — Predlog br. načelnika primljen je jednoglasno.

Na dan pomenutog sleta održaće se lakoletatska natecanja svih četa u ovim granama: trčanje na 100 m, bacanje kugle, tekičko trčanje 100 × 4, skok u vis, skok u dalj, vučenje konopca. — Takoder će biti natecanje iz prostih vežbi, koje su propisane za 1935 godinu.

Deca čitavog okružja imaju nastupi s jedinstvenim vežbama.

Zaključeno je da se zamoli br. Sokol. župa Zagreb da izda Prijurčnik (sa slikama), pisan lakim stilom, koji bi trebao da obuhvati celokupan tehnički i prosvetni rad, koji je potreban na selu.

Sva društva u svojima četama imaju voditi strogo računa i stupiti s njima u usku vezu zbog zajedničkog rada.

Imade se voditi računa da dve sedne jedinice ne daju u isto vreme javnu vežbu.

Dugo se je debatiralo o radu i o prilikama u pojedinim sokol. jedinicama uz živo interesovanje svih prisutnih.

Zbor načelnika Krajinskog okružja završen je u najvećoj bratskoj slozi i ljubavi, gde su se br. veselo razišli svojim jedinicama, da nastave svoj rad. Sokoli Krajšnici napred!

-nić.

DURMANEC. — Glavna skupština. U prostorijama narodne škole održana je dne 2 febr. godišnja skupština ovdašnje čete. — Nakon pozdravnog govora br. starešine, saslušani su izveštaji tajnika, blagajnika, načelnika i prosvetara, koji su jednoglasno primljeni. — Nakon demisije prošlogodišnje uprave, skupština je većinom glasova, uz male izmene, izabrala staru upravu. — Staršina br. Podeljak zahvalio se je uime čele uprave na operovanom poverenju i naglasio, da će cela uprava nastojati opravdati to poverenje, a misao vodilja u čitavom radu biće im Blagopokojni Viteški Kralj. — Kao izaslanici br. matičnog društva Krapina bili su prisutni br. Vohel i br. Švajcar. — Br. Vohel izrazio je u par reči svoje zadovoljstvo o uspešnom radu čete i pozvao prisutne članove da svoj rad podvostruči i ostaju nepokolebljivo odani visokim idejama jugoslovenskog Sokolstva.

IVANIĆ GRAD. — Zbor društvenih načelnika Moslavčkog sokolskog okružja. U nedelju 3. februara u Ivanicu Gradu je održan godišnji zbor društvenih načelnika Moslavčkog sokolskog okružja. Bila su zastupljena društva Ivanic Grad, Kloštar Ivanic, Popovaca i Vojni Križ, a nisu sudjelovala društva Ludina, Čazma i Kutina. Unapred dali su svoj pristanak na zaključke društva Čazma i Ludina. Kao izaslanik uprave i tehničkog odbora župe bio je prisutan br. Branko Valadžia. Na dnevnom redu bilo je 5 točaka. Prisutne je pozdravio načelnik okružja brat Zvonko Rubetić, koji je dao kratki izveštaj o prilikama u okružju. Naglasio je uspešnu II. okružni slet u Ludini. — Zatim se prešlo na pitanje o sletu Moslavčkog okružja u 1935. godini. Nakon živahne debate zaključeno je, da se III. okružni slet održi u Kloštar Ivanicu, 9. juna o. g. Sokolski slet u Kloštar Ivanicu ima da pokaže napredak okružja, koje danas ima 7 društava i 17 četa. Taj okružni slet biće velika manifestacija sokolske misli u tom kraju. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic preuzeo

ma organizaciju sleta. Tom prilikom društvo u Kloštar Ivanicu slavi 5-godišnju svog rada s posvetom i razvićem sokolske zastave. Pretsednik sletskog odbora je brat mr. Drago Šipuš, starešina. Na programu sleta je takmičenje o prvenstvo župe, zborovanje, posveta zastave i javni nastupi okružja. — Ustanovljeno je, da će se u nekim društvinama održati javne vežbe s većim značenjem. — Proveden je i izbor novog okružnog načelnika za 1935. god. Jednoglasno je izabran brat Srećko Bišluš (Popovača), a za zamenika brat Slavo Janeš (Kloštar Ivanic). — Kod eventualija raspravljalje se o raznim sokolskim pitanjima i o potrebi proširenja sokolskog rada u Maslovačkom okružju. — Još jednom je podvučeno, da su sva društva i čete obavezatne da sudjeluju na III. okružnom sletu u Kloštar Ivanicu. — Z. N.

KUMROVEC. — Glavna skupština. Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdravni govorom brat starešina. U govoru setio se najvećeg Sokola Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja i kliče »Slava Mu». što je cela skupština oduševljeno prihvatala. Nakon toga su podnili izveštaji svim funkcionerima čete. Svi izveštaji su skupštinu zadovoljili. Zatim se prešlo na izbor nove uprave u koju su izabrani sledeći članovi: starešina Ivan Krajevac; zamenik Ljudevit Grgić; tajnik Marija Goršić; blagajnik Olga Stanisić; načelnik Franjo Stanisić; zam. načelnika Dragutin Škvore; prosvetar Danica Narodnik-Maslac; revizori: Emil Borovnjak, Dragutin Konstanjšek i Stjepan Barišak.

KLOŠTAR IVANIĆ. — Štrosmajerova proslava. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic održalo je, 10. februara o podne, svečanu akademiju u počast 120. godišnjice rođenja biskupa Josipa J. Štrosmajera. Akademija se pretvorila u lepu manifestaciju nacionalne misli, tim više što je poset od strane selašta bio vrlo dobar (270 slušalaca).

Nakon što je otpevan »Sokolski pozdrav«, starešina brat Drago Šipuš otvorio je akademiju biranim rečima, naglasivši da slaveći Velikog biskupa, mi slavimo ono veliko ime, kojemu dužujemo poštovanje na gradenju one ideje, koju smo doživeli. U nastavku programa izvedeno su dve deklamacije o Štrosmajeru od P. Preradovića, dok je između programa pevački zbor izveo kompozicije: »U boj, u bojje, iz bratskog zagrijaja« i »Hajte, braćo, hajte, sestre!« Društveni prosvetar br. Zvonimir Sajko u lepotu rečima je prikazao život i dela biskupa Štrosmajera.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdravni govorom brat starešina. U govoru setio se najvećeg Sokola Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja i kliče »Slava Mu». što je cela skupština oduševljeno prihvatala. Nakon toga su podnili izveštaji svim funkcionerima čete. Svi izveštaji su skupštinu zadovoljili. Zatim se prešlo na izbor nove uprave u koju su izabrani sledeći članovi: starešina Ivan Krajevac; zamenik Ljudevit Grgić; tajnik Marija Goršić; blagajnik Olga Stanisić; načelnik Franjo Stanisić; zam. načelnika Dragutin Škvore; prosvetar Danica Narodnik-Maslac; revizori: Emil Borovnjak, Dragutin Konstanjšek i Stjepan Barišak.

KLOŠTAR IVANIĆ. — Štrosmajerova proslava. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic održalo je, 10. februara o podne, svečanu akademiju u počast 120. godišnjice rođenja biskupa Josipa J. Štrosmajera. Akademija se pretvorila u lepu manifestaciju nacionalne misli, tim više što je poset od strane selašta bio vrlo dobar (270 slušalaca).

Nakon što je otpevan »Sokolski pozdrav«, starešina brat Drago Šipuš otvorio je akademiju biranim rečima, naglasivši da slaveći Velikog biskupa, mi slavimo ono veliko ime, kojemu dužujemo poštovanje na gradenju one ideje, koju smo doživeli. U nastavku programa izvedeno su dve deklamacije o Štrosmajeru od P. Preradovića, dok je između programa pevački zbor izveo kompozicije: »U boj, u bojje, iz bratskog zagrijaja« i »Hajte, braćo, hajte, sestre!« Društveni prosvetar br. Zvonimir Sajko u lepotu rečima je prikazao život i dela biskupa Štrosmajera.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdravni govorom brat starešina. U govoru setio se najvećeg Sokola Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja i kliče »Slava Mu». što je cela skupština oduševljeno prihvatala. Nakon toga su podnili izveštaji svim funkcionerima čete. Svi izveštaji su skupštinu zadovoljili. Zatim se prešlo na izbor nove uprave u koju su izabrani sledeći članovi: starešina Ivan Krajevac; zamenik Ljudevit Grgić; tajnik Marija Goršić; blagajnik Olga Stanisić; načelnik Franjo Stanisić; zam. načelnika Dragutin Škvore; prosvetar Danica Narodnik-Maslac; revizori: Emil Borovnjak, Dragutin Konstanjšek i Stjepan Barišak.

KLOŠTAR IVANIĆ. — Štrosmajerova proslava. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic održalo je, 10. februara o podne, svečanu akademiju u počast 120. godišnjice rođenja biskupa Josipa J. Štrosmajera. Akademija se pretvorila u lepu manifestaciju nacionalne misli, tim više što je poset od strane selašta bio vrlo dobar (270 slušalaca).

Nakon što je otpevan »Sokolski pozdrav«, starešina brat Drago Šipuš otvorio je akademiju biranim rečima, naglasivši da slaveći Velikog biskupa, mi slavimo ono veliko ime, kojemu dužujemo poštovanje na gradenju one ideje, koju smo doživeli. U nastavku programa izvedeno su dve deklamacije o Štrosmajeru od P. Preradovića, dok je između programa pevački zbor izveo kompozicije: »U boj, u bojje, iz bratskog zagrijaja« i »Hajte, braćo, hajte, sestre!« Društveni prosvetar br. Zvonimir Sajko u lepotu rečima je prikazao život i dela biskupa Štrosmajera.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdravni govorom brat starešina. U govoru setio se najvećeg Sokola Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja i kliče »Slava Mu». što je cela skupština oduševljeno prihvatala. Nakon toga su podnili izveštaji svim funkcionerima čete. Svi izveštaji su skupštinu zadovoljili. Zatim se prešlo na izbor nove uprave u koju su izabrani sledeći članovi: starešina Ivan Krajevac; zamenik Ljudevit Grgić; tajnik Marija Goršić; blagajnik Olga Stanisić; načelnik Franjo Stanisić; zam. načelnika Dragutin Škvore; prosvetar Danica Narodnik-Maslac; revizori: Emil Borovnjak, Dragutin Konstanjšek i Stjepan Barišak.

KLOŠTAR IVANIĆ. — Štrosmajerova proslava. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic održalo je, 10. februara o podne, svečanu akademiju u počast 120. godišnjice rođenja biskupa Josipa J. Štrosmajera. Akademija se pretvorila u lepu manifestaciju nacionalne misli, tim više što je poset od strane selašta bio vrlo dobar (270 slušalaca).

Nakon što je otpevan »Sokolski pozdrav«, starešina brat Drago Šipuš otvorio je akademiju biranim rečima, naglasivši da slaveći Velikog biskupa, mi slavimo ono veliko ime, kojemu dužujemo poštovanje na gradenju one ideje, koju smo doživeli. U nastavku programa izvedeno su dve deklamacije o Štrosmajeru od P. Preradovića, dok je između programa pevački zbor izveo kompozicije: »U boj, u bojje, iz bratskog zagrijaja« i »Hajte, braćo, hajte, sestre!« Društveni prosvetar br. Zvonimir Sajko u lepotu rečima je prikazao život i dela biskupa Štrosmajera.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdravni govorom brat starešina. U govoru setio se najvećeg Sokola Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra Prvog Ujedinitelja i kliče »Slava Mu». što je cela skupština oduševljeno prihvatala. Nakon toga su podnili izveštaji svim funkcionerima čete. Svi izveštaji su skupštinu zadovoljili. Zatim se prešlo na izbor nove uprave u koju su izabrani sledeći članovi: starešina Ivan Krajevac; zamenik Ljudevit Grgić; tajnik Marija Goršić; blagajnik Olga Stanisić; načelnik Franjo Stanisić; zam. načelnika Dragutin Škvore; prosvetar Danica Narodnik-Maslac; revizori: Emil Borovnjak, Dragutin Konstanjšek i Stjepan Barišak.

KLOŠTAR IVANIĆ. — Štrosmajerova proslava. Sokolsko društvo Kloštar Ivanic održalo je, 10. februara o podne, svečanu akademiju u počast 120. godišnjice rođenja biskupa Josipa J. Štrosmajera. Akademija se pretvorila u lepu manifestaciju nacionalne misli, tim više što je poset od strane selašta bio vrlo dobar (270 slušalaca).

Nakon što je otpevan »Sokolski pozdrav«, starešina brat Drago Šipuš otvorio je akademiju biranim rečima, naglasivši da slaveći Velikog biskupa, mi slavimo ono veliko ime, kojemu dužujemo poštovanje na gradenju one ideje, koju smo doživeli. U nastavku programa izvedeno su dve deklamacije o Štrosmajeru od P. Preradovića, dok je između programa pevački zbor izveo kompozicije: »U boj, u bojje, iz bratskog zagrijaja« i »Hajte, braćo, hajte, sestre!« Društveni prosvetar br. Zvonimir Sajko u lepotu rečima je prikazao život i dela biskupa Štrosmajera.

Brat Dušan M. Bogunović govorio je o temi: Jugoslovensko Viteško Kraljevo Aleksandri I Ujedinitelja i biskupa Štrosmajera. Brat Bogunović bio je pažljivo saslušan i burno pozdravljen. Akademija je završena pevanjem državne himne i klicanjem Slava Viteškog.

Naša četa održala je dne 18 I 1935. god. svoju glavnu godišnju skupštinu. Na skupštini je bilo prisutno celokupno članstvo. Skupštinu je otvorio pozdrav